

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.164 van 8 mei 2015
in de zaak A. 208.839/X-15.411.**

In zake : Ferdinand JANTZEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Laurent Proot en Sofie De Maesschalck
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN
2. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Paul Aerts
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de NV KONSTRUKTIEMAATSCHAPPIJ JETTE, thans de
NV IPON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Igor Rogiers
kantoor houdend te 9270 Kalken
Kalkendorp 17/A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 mei 2013, strekt tot de
nietigverklaring van :
 - a. het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van
24 november 2011 houdende de gedeeltelijke verplaatsing van de voetweg
nr. 37 te Sint-Martens-Latem, en

- b. het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 19 december 2012 “inzake de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen met betrekking tot gedeeltelijke verlegging van buurtweg 37 in de gemeente Sint-Martens-Latem”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 8 juli 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partijen en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 januari 2015.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie De Maesschalck, die verschijnt voor de verzoekende partij, juriste Kaat Van Keymeulen, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Sandro Di Nunzio, die *loco* advocaat Paul Aerts verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Bert Van Herreweghe, die *loco* advocaat Igor Rogiers verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

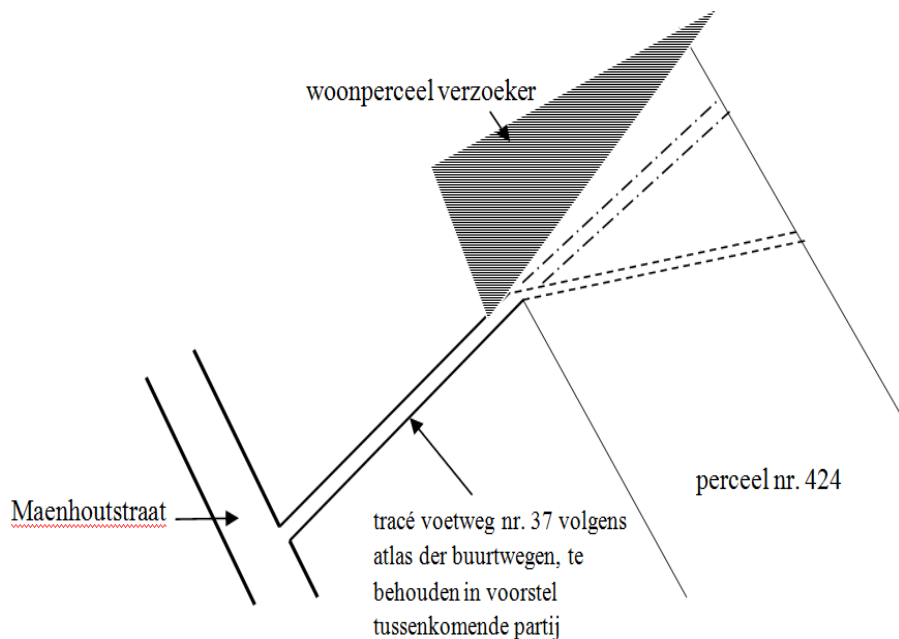
III. Feiten

3.1. Op 29 april 2011 ontvangt de gemeente Sint-Martens-Latem, vanwege de tussenkommende partij een aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning voor een “gedeeltelijke verlegging van voetweg nr. 37”. Die aanvraag kadert in de verkavelingsaanvraag “Laethem Kouter” van de tussenkommende partij, die onder meer betrekking heeft op het perceel dat kadastraal bekend staat als 1^{ste} afdeling, sectie B, nr. 424 (hierna: perceel 424), en wordt als volgt verantwoord:

“Door de indiening van het verkavelingsproject ‘Laethem Kouter’, komt de bestaande voetweg nr. 37 gedeeltelijk te liggen op de loten in de nieuwe verkaveling. De aanvraag betreft de verlegging van dit gedeelte van de voetweg naar het openbaar domein zodanig dat de voetweg toegankelijk blijft voor iedereen.”

3.2. Verzoeker is eigenaar en bewoner van een eengezinswoning aan de Karel Lodewijk Maenhoutstraat te Sint-Martens-Latem. Het woonperceel van verzoeker, dat paalt aan het perceel 424, wordt ontsloten via een toegangsweg die loopt langs voetweg nr. 37.

Ter verduidelijking is hieronder een schematisch overzicht van de plaatselijke toestand opgenomen.



----- tracé voetweg nr. 37 volgens atlas der buurtwegen, af te schaffen in voorstel tussenkomende partij

- - - - - alternatief tracé voetweg nr. 37 in voorstel tussenkomende partij

4. Het openbaar onderzoek omtrent de voornoemde verkavelingsaanvraag wordt gehouden van 10 mei 2011 tot 9 juni 2011.

5. Tijdens het van 1 juli 2011 tot 31 juli 2011 gehouden openbaar onderzoek omtrent de aanvraag tot gedeeltelijke verlegging van de voetweg nr. 37 dient verzoeker een bezwaar in.

6. Op 7 september 2011 stelt de gemeenteraad van Sint-Martens-Latem de “uitrustingsvoorwaarden” voor de verkaveling van de tussenkomende partij vast en verzoekt de gemeenteraad de deputatie om een gedeeltelijke verlegging van de voetweg nr. 37. De notulen van de gemeenteraad vermelden dienaangaande het volgende:

“8. VERKAVELING NV KONSTRUKTIEMAATSCHAPPIJ JETTE:
VASTSTELLING UITRUSTINGSVOORWAARDEN.

DE RAAD, in openbare zitting

Overwegende dat door de nv Konstruktimaatschappij Jette te 9100 Sint-Niklaas – Ankerstraat 113 A een aanvraag werd ingediend voor een

verkaveling van gronden gelegen tussen Maenhoutstraat, Latemstraat, Palepelstraat, Molenstraat, Oudburgweg en Bunderweg te Sint-Martens-Latem eerste afdeling sectie B nrs.417a, 418, 419, 422d, 423 en 424

Gelet dat de aanvraag overeenkomstig de wettelijke bepalingen werd onderworpen aan een openbaar onderzoek van 10 mei 2011 tot 9 juni 2011;

Overwegende dat 16 bezwaren werden ingediend

Overwegende dat bedoelde gronden volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone gelegen zijn in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde;

Overwegende dat de ontwikkeling van het gebied kadert binnen de wensen van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan zoals goedgekeurd door de bestendige deputatie van de provincieraad Oost-Vlaanderen op 13/07/2006;

Overwegende dat de verkaveling dient te worden uitgerust met nieuwe wegen en de nodige nutsvoorzieningen;

Gelet op ons besluit van 26/11/2007 houdende goedkeuring verkavelingsreglement met betrekking tot aanleg van het rioleringsnet;

Gelet op ons besluiten van 20/12/2004, 25/02/2008 en 16/11/2009 met betrekking tot de verkavelingsreglementen elektriciteit en gas;

Gelet op de Vlaamse codex ruimtelijke ordening;

Gelet op het gemeentedecreet van 15 juli 2005;

[...]

BESLUIT

Artikel 1:

Kennis wordt genomen van de 16 bezwaarschriften die werden ingediend naar aanleiding van het gevoerde openbaar onderzoek.

Artikel 2:

Op kosten van de verkavelaar moet een volwaardige infrastructuur ter ontsluiting van de verkaveling worden aangelegd overeenkomstig het plan 'voorstel wegen- en rioolwerken grondplan en modeldwarsprofielen' opgemaakt door studiebureau Lesaffre nv en gevoegd bij de verkavelingaanvraag (plan nr. 2).

De infrastructuur omvat:

- een wegbedding volgens de tracés op plan, nl:
 - o een hoofdweg met tweesporenverharding KWS – kassei – KWS (1,7m-1,4m-1,7 m) over een lengte van +/- 230 m.
 - o insteekwegen met tweesporenverharding KWS – grasdallen – KWS (0,85m-0,70m-0,85m) over een totale lengte van +/- 210 m.
 - o voetweg met een breedte van 1,50 m; aard van de verharding nog te bepalen.
- volwaardig gescheiden rioleringsstelsel overeenkomstig het verkavelingsreglement met betrekking tot de aanleg van het rioleringsnet zoals goedgekeurd door de gemeenteraad op 26/11/2007;
- een ondergronds elektriciteitsnet, openbare verlichting, een gasnet, een teledistributienet en waterleidingsnet overeenkomstig de plannen van de respectieve Intercommunales of maatschappijen; inzake het aanleggen van het elektriciteitsnet, de openbare verlichtingsinstallaties en het gasdistributienet dient de verkavelaar zich te richten naar de bepalingen van de gemeenteraadsbeslissing

van 20/12/2004, 25/[02]/2008 en 16/11/2009 houdende de goedkeuring van verkavelingsreglementen elektriciteit en gas.

Artikel 3:

De verkavelaar is ertoe gehouden, na uitvoering van de werken, kosteloze afstand te doen van de wegbedding en de aangebrachte uitrusting, samen met de zones voor openbaar groen en de parkeerstroken zoals aangeduid op plan.

Zij zullen daartoe een opmetingsplan laten opmaken en samen met alle stukken nodig voor de eigendomsoverdracht (eigendomsattest, oorsprong van eigendom, uittreksels kadastraal plan en kadastrale legger, bodemattest) aan het gemeentebestuur voorleggen.

Artikel 4:

Deze verwerving door de gemeente bedoeld in artikel 2 gebeurt om reden van openbaar nut met het oog op de inlijving in de openbare wegenis.

Artikel 5:

Volmacht wordt gegeven aan de eerste schepen en de gemeentesecretaris voor de verwerving door de gemeente bedoeld in artikel 3:

- a) de nodige stukken te ondertekenen in uitvoering van onderhavig besluit;
- b) de hypotheekbewaarder te ontheffen van de verplichting van ambtswege te nemen bij het overschrijven van de akte.

9. VOORSTEL VOOR WIJZIGING GEDEELTE VOETWEG 37: GOEDKEURING.

DE RAAD, in openbare zitting

Gelet op de aanvraag ingediend door de nv Konstuktiemaatschappij Jette te 9830 Sint-Ni[...]klaas – Ankerstraat 113/1a tot verlegging van voetweg 37, gelegen tussen Molenstraat en Maenhoutstraat met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B nummers 417/a, 418, 419, 424d, 423 en 424;

Gelet op het openbaar onderzoek gehouden van 28 juni 2011 tot 1 augustus 2011;

Overwegende dat 8 bezwaarschriften werden ingediend; dat de bezwaren als volgt kunnen weerlegd worden:

- het betreft slechts een gedeeltelijke verplaatsing van de voetweg over een beperkte lengte en met een beperkte verschuiving zodat het zgn. historisch wandelpad tussen Sint-Martens-Latem en Gent geenszins verdwijnt;
- de eerder ingediende verkavelingsaanvraag is geen hinder voor de aanvraag tot verplaatsing voetweg zolang de verkaveling zelf niet wordt vergund, zodat er momenteel geen sprake kan zijn van een procedurefout;
- de verkavelingsaanvraag op zich en de hiertegen ingediende bezwaren zijn geen voorwerp van de voorliggende aanvraag tot verlegging van de voetweg;
- door verlegging (en niet afschaffing) van de voetweg worden het openbaar nut en het algemeen belang niet tekort gedaan;
- door de verlegging van de voetweg op zich wordt het groene karakter van de omgeving niet geschaad; integendeel krijgt de voetweg meer open ruimte;

- het te bebouwen terrein ligt in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde en is dus principieel bebouwbaar;
- de wijziging van het karakter van de omgeving en de ruimtelijke beleving ervan worden niet veroorzaakt door de verlegging van de voetweg;
- sociale controle zal eerder toenemen door de geplande bebouwing;
- schending van de privacy kan worden voorkomen door aangepaste beplanting;
- de verlegging van de voetweg op zich heeft geen invloed op de geklasseerde molen;
- de vermeende onduidelijkheid over de datum aanvraag doet geen afbreuk aan het vaststaand feit van de periode van het openbaar onderzoek;
- het is iedere burger toegelaten een aanvraag tot wijziging of afschaffing van een buurtweg of voetweg aan te vragen; dit doet geen afbreuk aan de beslissingsbevoegdheid van de overheid;
- dat de aanvraag werd ingediend door een particulier betekent niet *a priori* dat het algemeen belang wordt geschaad; men hoeft geen eigenaar te zijn om een aanvraag tot verlegging van een voetweg in te dienen;
- de motivatie van de aanvrager is logisch en het is eveneens logisch dat dit gebeurt vooraleer een eventuele verkavelingsvergunning wordt afgeleverd
- de belevingswaarde van een voetpad is een subjectief gegeven;

Gelet op het bijgevoegd uittreksel uit de atlas der buurtwegen;

Gelet op het getuigschrift van bekendmaking van het openbaar onderzoek;

Gelet op het proces verbaal van het openbaar onderzoek;

Gelet op de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, en latere wijzigingen, in het bijzonder artikel 28;

Gelet op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkel[ij]ke motiveringsplicht van bestuurshandelingen

Gelet op het decreet van 28 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;

Gelet op de Vlaamse codex ruimtelijke ordening;

Gelet op het gemeentedecreet van 15 juli 2005;

[...]

BESLUIT

Artikel 1:

De bestendige deputatie van de provinciale raad van Oost-Vlaanderen wordt verzocht om een gedeeltelijke verlegging van voetweg 37 zoals aangeduid op het uittreksel uit de atlas der buurtwegen en het opmetingsplan van 25/03/2011 opgemaakt door studiebureau [Goen] te 9230 Wetteren.

Artikel 2:

Afschrift van dit besluit wordt samen met het aanvraagdossier en de stukken van het openbaar onderzoek in tweevoud overgemaakt aan de bestendige deputatie.”

7. Op 26 september 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen de door de tussenkomende partij gevraagde verkavelingsvergunning.
8. Op 24 november 2011 beslist de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen dat de voetweg nr. 37 te Sint-Martens-Latem gedeeltelijk wordt verplaatst. Dit is het eerste bestreden besluit dat op 2 december 2011 wordt bekendgemaakt. De door de deputatie besliste verplaatsing stemt overeen met de door de tussenkomende partij voorgestelde verlegging.
9. Op 14 december 2011 stelt verzoeker tegen de laatstgenoemde deputatiebeslissing beroep in bij de minister, via de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen.
10. Op 28 juni 2012 maakt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem bekend dat door de tussenkomende partij een “vaststelling van de rooilijn van voetweg nr. 37 [werd] ingediend bij de gemeente Sint-Martens-Latem” en dat “[d]e bezwaren of opmerkingen over de aanvraag [...] schriftelijk [moeten] worden ingediend bij het college van burgemeester en schepenen, vóór 02.08.2012”. Daarop dient verzoeker een bezwaar in.
11. Op 19 december 2012 verwerpt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport de tegen de deputatiebeslissing van 24 november 2011 ingestelde beroepen, waaronder, onder meer, het door verzoeker ingestelde beroep. Dit is het tweede bestreden besluit.
12. Bij arrest S/2013/0184 van 9 juli 2013 beveelt de Raad voor Vergunningsbetwistingen de schorsing van de tenuitvoerlegging van het deputatiebesluit van 13 december 2012 waarbij aan de tussenkomende partij de gevraagde verkavelingsvergunning wordt verleend.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Excepties van de tussenkomenende partij

13.1. In haar toelichtende memorie steunt de tussenkomenende partij excepties van onontvankelijkheid op het gegeven dat verzoeker zijn belang ontleent aan haar verkavelingsaanvraag en aan de verstrengeling tussen, enerzijds, het buurtwegendossier en, anderzijds, het verkavelingsdossier en de in dat kader genomen beslissing over de zaak van de wegen.

13.2. De tussenkomenende partij benadrukt verder dat de gedeeltelijke verlegging van de buurtweg zeer beperkt is en dat het deel van de buurtweg dat paalt aan het perceel van verzoeker ongewijzigd blijft, zodat er geen noemenswaardige impact kan zijn op diens tuinzone. Ten andere belet niets dat verzoeker bijkomende maatregelen zou nemen om de tuin af te schermen van enige inkijk, door bijvoorbeeld het plaatsen van groenschermen. De tussenkomenende partij betoogt verder dat er niet kan worden ingezien hoe een buurtweg die ingekapseld is in het tragewegennetwerk van de gemeente en langs een begraafplaats en een nieuwe verkaveling met geringe densiteit loopt, aanleiding kan geven tot overmatige hinder.

14. In haar laatste memorie benadrukt de tussenkomenende partij dat, ten oosten van het perceel 424, het feitelijk bestaande tracé van de voetweg nr. 37 afwijkt van het “juridisch tracé” in de Atlas der buurtwegen. De tussenkomenende partij noemt het “evident dat geen belang kan worden ontleend aan het behoud van wat niet bestaat”.

Beoordeling

15. In zijn verzoekschrift ontleent verzoeker zijn belang aan de nadelen die hij zal ondervinden tengevolge van de bestreden verlegging van voetweg nr. 37, dicht bij zijn woonperceel. Daaruit volgt dat de in randnummer

13.1 weergegeven excepties steunen op een onjuist uitgangspunt en bijgevolg niet kunnen worden aangenomen.

16. Als aanpalende van voetweg nr. 37, die het hem krachtens de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen (hierna: de buurtwegenwet) openstaande beroep heeft ingesteld, doet verzoeker blijken van het rechtens vereiste belang bij het bestrijden van de voornoemde verlegging. De door de tussenkommende partij aangehaalde gegevens (randnrs. 13.2 en 14) doen, daargelaten de juistheid ervan, geen afbreuk aan dit belang.

17. De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

18.1. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 28*bis* van de buurtwegenwet en van de materiële motiveringsplicht.

18.2. Verzoeker wijst erop dat de bestreden verlegging van buurtweg nr. 37 werd goedgekeurd voordat een algemeen rooilijnplan werd goedgekeurd, terwijl artikel 28*bis* van de buurtwegenwet oplegt dat een buurtweg slechts na de goedkeuring van een algemeen rooilijnplan mag worden aangelegd of rechtgetrokken. Hij wijst in dit verband op de rechtspraak van de Raad van State volgens dewelke ook een verlegging van een buurtweg een “rechttrekking” uitmaakt in de zin van artikel 28*bis* van de buurtwegenwet en volgens dewelke de wetgeving inzake de buurtwegen ook van toepassing is op de zogenaamde voetwegen.

Verzoeker licht toe dat de tussenkommende partij in juli 2012 een aanvraag heeft ingediend voor de vaststelling van een rooilijnplan voor voetweg nr. 37, maar dat nog geen rooilijnplan werd goedgekeurd door de minister. Aangezien de thans bestreden besluiten betrekking hebben op de verlegging van

buurtweg nr. 37 en deze verlegging werd goedgekeurd voordat een algemeen rooilijnplan werd goedgekeurd, zijn beide bestreden besluiten in strijd met artikel 28bis van de buurtwegenwet.

Tot slot stelt verzoeker dat de motivering in het tweede bestreden besluit, waarbij wordt ingegaan op het aspect inzake de vereiste voorafgaande goedkeuring door de minister, manifest foutief is. Een verkavelingsvergunning is immers niet gelijk te stellen met de vaststelling van een algemeen rooilijnplan, dat een volledig andere finaliteit en procedure kent. Een algemeen rooilijnplan moet immers worden geadviseerd door de deputatie en uiteindelijk worden beslist door de bevoegde minister. Overigens gaat ook de verwijzing naar de verkavelingsvergunning van 26 september 2011 niet op, nu er in beroep inmiddels – op 13 december 2012 – een (tweede) verkavelingsvergunning werd verleend door de deputatie.

19. In haar memorie van antwoord wijst de eerste verwerende partij op het antwoord dat in het tweede bestreden besluit wordt gegeven op het bezwaar inzake de voorafgaande vastlegging van een algemeen rooilijnplan, stellende “dat aan de vereisten van de vaststelling van de rooilijnen wordt voldaan in het kader van de verkavelingsvergunning gekend als Laethem Kouter, verleend op 26 september 2011 door de gemeente Sint-Martens-Latem”.

Verder houdt de eerste verwerende partij voor dat het in onderhavige zaak gaat om een wijziging van het tracé van een buurtweg en geen rechtekking of verbetering, zodat enkel artikel 28 en niet artikel 28bis van de buurtwegenwet toepasselijk is. De procedure van artikel 28 werd gevolgd.

20. In haar memorie van antwoord voegt de tweede verwerende partij aan de argumenten van de eerste verwerende partij toe dat artikel 28bis van de buurtwegenwet als een uitzonderingsbepaling wordt beschouwd, zodat deze bepaling restrictief moet worden uitgelegd.

Verder stelt de tweede verwerende partij dat rekening moet worden gehouden met de doelstellingen van artikel 28*bis*. Een rooilijnplan is nodig wanneer er onzekerheid bestaat over de breedte van het tracé van de in te planten weg. Met betrekking tot de verkavelingsaanvraag “Laethemkouter” bestaat die onzekerheid niet, aangezien door de gemeenteraad een volledig wegenisdossier werd goedgekeurd.

21.1. In haar toelichtende memorie werpt de tussenkomende partij vooreerst op dat verzoeker geen belang heeft bij het middel, aangezien, zoals uit haar stuk 4 blijkt, de grens tussen het privaat en het openbaar domein exact weergegeven is in het wegenistracé zoals het door de gemeenteraad in het kader van haar verkaveling werd goedgekeurd, zodanig dat een duidelijk kenbare rooilijn voorhanden is.

21.2. Verder houdt de tussenkomende partij voor dat de *ratio* van een rooilijnplan betrekking heeft op het maken van de scheidingsgrens tussen het openbaar domein en de private aangelanden en het aangeven van de breedte van het wegtracé. In onderhavig geval is er (nog) geen scheiding tussen openbaar domein en private aangelanden omdat het gaat om private percelen. De tussenkomende partij meent dat men in rede niet kan aannemen dat de wetgever zou eisen dat voor een beperkte verlegging van een wegeltje op het terrein van een of meer particuliere eigenaars een omstandige rooilijnplanprocedure zou moeten worden doorlopen, nu de breedte van het tracé onomstotelijk vaststaat.

De tussenkomende partij wijst op artikel 3 van het decreet van 8 mei 2009 ‘houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen’ (hierna: het rooilijndecreet) waarin, volgens haar, een gesloten systeem van rooilijnplannen vooropgesteld wordt. Buiten de decretale regeling kunnen geen rooilijnplannen meer worden opgesteld. Artikel 6 van het rooilijndecreet verbijzondert dat “voor wat betreft buurtwegen, zoals bedoeld in de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, dit decreet slechts van toepassing (is) voor zover de buurtweg behoort tot het openbare domein. Het vaststellen van rooilijnplannen voor deze buurtwegen gebeurt op basis van de procedure voor de vaststelling van een gemeentelijk

rooilijnplan zoals bepaald in afdeling 2, hoofdstuk II, van dit decreet. Op de overige buurtwegen is dit decreet niet van toepassing”. De decreetgever heeft daarbij volgens de tussenkomenende partij verduidelijkt dat buurtwegen behorende tot het openbaar domein gelegen zijn op een publieke bedding. Buurtwegen die gelegen zijn op privé-eigendom waarop een publieke erfdienstbaarheid rust, vallen daar niet onder. Uit de economie van het decreet, met zijn gesloten stelsel van gewestelijke en gemeentelijke rooilijnplannen, moet volgens haar worden afgeleid dat de decreetgever rooilijnplannen aangaande buurtwegen enkel voorbehoudt aan buurtwegen waarvan de zate behoort tot het openbaar domein. Door het invoeren van een gesloten stelsel van rooilijnplannen via artikel 3 van het rooilijndecreet is de rooilijnplanregeling van artikel 28*bis* van de buurtwegenwet impliciet maar zeker opgeheven. Het zou immers volledig onlogisch zijn om aan te nemen dat buurtwegen op een publieke bedding onder de lichte, gemeentelijke rooilijnplanprocedure van het rooilijndecreet vallen, terwijl buurtwegen op een private bedding nog aan de zware, gewestelijke rooilijnplanprocedure van artikel 28*bis* van de buurtwegenwet zouden worden onderworpen. Dat zou manifest op gespannen voet staan met de decretale bedoeling inzake een “belangrijke administratieve vereenvoudiging”.

Tenslotte werpt de tussenkomenende partij op dat de buurtwegen op private beddingen gebruikelijk eerder kleinschalig van aard zijn en een zeer beperkte strook in beslag nemen, zodat volgens haar niet kan worden ingezien waarom hiervoor een bijzondere, wettelijke en gewestelijke rooilijnplanprocedure zou moeten worden toegepast.

22. In haar laatste memorie benadrukt de tussenkomenende partij dat haar exceptie van gebrek aan belang bij het middel wel degelijk gegrond is aangezien uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat wanneer twee regelgevingen samen toegepast moeten worden, de overheid die belast is met de toepassing van de ene regeling geen rekening dient te houden met de andere regeling. De exceptie verwijst naar het wegenistracé zoals het door de gemeenteraad op 7 september 2011 werd goedgekeurd en verzoeker heeft die beslissing niet voor de Raad van State aangevochten. Het feit dat verzoeker

verzaakt heeft aan zijn mogelijkheid om tijdig tegen die gemeenteraadsbeslissing op te komen, onderstreept volgens de tussenkomen partij des te meer dat verzoeker geen belang kan doen gelden.

Ten gronde meent de tussenkomen partij dat het begrip “rechttrekken” in de buurtwegenwet enkel gelezen dient te worden als in overeenstemming brengen met het juridisch tracé, wat hier niet aan de orde is.

Beoordeling

23.1. De Nederlandse vertaling van het toentertijd geldende artikel 28 van de buurtwegenwet luidt als volgt:

“De aanleg, de afschaffing of de wijziging van een buurtweg moeten voorafgegaan zijn van een onderzoek.

De beraadslagingen der gemeenteraden worden onderworpen aan de bestendige deputatie van de provinciale raad, welke beslist behoudens beroep bij de Koning vanwege de gemeente of van de belanghebbende derden.

De beslissingen van de deputatie worden bekendgemaakt door de colleges van burgemeester en schepenen, van de zondag af na dezelve ontvangst en blijven gedurende acht dagen aangeplakt.

Het beroep bij de Koning schorst de beslissingen. Het moet uitgeoefend en aan de gouverneur overgemaakt worden, binnen de vijftien dagen volgende op de in vorige paragraaf vermelde bekendmaking.”

De in de hiervoor geciteerde bepaling bedoelde respectieve bevoegdheden van de gemeenteraad, de deputatie en de Koning, thans de Vlaamse regering, dienen als volgt begrepen te worden: de gemeenteraad beoordeelt het nut van de wijziging van een buurtweg maar aan de deputatie komt de beslissing toe. De deputatie treedt daarbij niet op als toezichthoudende overheid, maar oefent een beslissingsrecht uit. De Vlaamse regering oefent een goedkeuringstoezicht uit ten aanzien van de beslissing genomen door de deputatie, weze het dat dit slechts aan de orde komt ingeval de gemeente of een belanghebbende derde het in artikel 28, tweede en vierde lid, bedoelde beroep instellen.

23.2. Het toentertijd geldende artikel 28*bis* van diezelfde wet luidt als volgt:

“Een buurtweg mag slechts na de goedkeuring door de Koning van een algemeen rooiingsplan worden aangelegd, of rechtgetrokken, de bestendige deputatie gehoord.”

Het door de wet van 9 augustus 1948 in de buurtwegenwet ingevoegde artikel 28*bis* vereist dat de door de deputatie te nemen beslissing over een “rechttrekking” – dit is een tracéwijziging – van een buurtweg wordt voorafgegaan door een door de Vlaamse regering goedgekeurd algemeen rooilijnplan. Dit wordt bevestigd door de parlementaire voorbereiding van de laatstgenoemde wet waaruit blijkt dat de wetgever via de goedkeuring van de rooilijnplannen een middel wilde creëren om wijzigingen aan het buurtwegennet aan de koninklijke goedkeuring te onderwerpen (*Parl.St.* Kamer 1947-1948, nr. 54, 5).

23.3. Uit het voorgaande volgt dat, wanneer in een verkaveling de tracéwijziging van een buurtweg is begrepen, het college van burgemeester en schepenen niet bevoegd is om een verkavelingsvergunning te verlenen vooraleer de volgende beslissingen zijn genomen:

- een beslissing tot vaststelling van een rooilijnplan in de zin van artikel 28*bis* van de buurtwegenwet, en
- een beslissing tot wijziging van de buurtweg overeenkomstig artikel 28 van de buurtwegenwet.

24. Het uitgangspunt van de exceptie (randnr. 21.1) van de tussenkomende partij is dat de gemeenteraad van Sint-Martens-Latem het nieuwe tracé van buurtweg nr. 37 in het kader van haar verkaveling heeft goedgekeurd. Het door de tussenkomende partij ter ondersteuning van haar exceptie neergelegde stuk 4 betreft een uittreksel van de notulen van de gemeenteraadszitting van 7 september 2011, meer bepaald punt 8 van de agenda “Verkaveling nv Konstruktimaatschappij Jette: vaststelling uitrustingsvoorwaarden” (randr. 6). Geen der partijen legt enig plan neer dat met betrekking tot dit agendapunt door de gemeenteraad zou zijn goedgekeurd.

Bijgevolg blijkt de juistheid van het uitgangspunt van de exceptie niet. Dit volstaat om de opgeworpen exceptie te verwerpen. Ten overvloede kan erop worden gewezen dat wanneer een verkaveling een wijziging van een buurtweg omvat, een gemeenteraadsbeslissing over de zaak van de wegen slechts volkomen is wanneer ook alle door de buurtwegenwet voorgeschreven formaliteiten zijn vervuld.

25. Artikel 28*bis* van de buurtwegenwet moet worden gelezen en begrepen in de context waarin het voorkomt. Deze bepaling is ingelast vlak na de artikelen 27 en 28 omtrent, onder meer, de aanleg en de rechttrekking van een “buurtweg”. Het staat buiten kijf dat het in artikel 28*bis* gebruikte begrip “buurtweg” ook slaat op een voetweg zoals de voetweg nr. 37 te Sint-Martens-Latem. De bestreden wijziging van een gedeelte van het tracé van deze voetweg is een rechttrekking van een buurtweg in de zin van het meergenoemde artikel 28*bis*. De toepasselijkheid van dit artikel is niet afhankelijk van de door de verwerende partijen en de tussenkommende partij aangehaalde criteria als zou er onzekerheid moeten bestaan over de breedte van het tracé van de in te planten weg, als zou er reeds een scheiding tussen openbaar domein en private aangelanden tot stand moeten zijn gebracht of als zou het om meer moeten gaan dan “een beperkte verlegging van een wegeltje”.

Anders dan de tussenkommende partij dit ziet, heeft het rooilijndecreet de buurtwegenwet niet gewijzigd. Het rooilijndecreet bevat, zoals bevestigd wordt in de opschriften van de hoofdstukken 2 en 3 ervan, uitsluitend een regeling inzake de procedure voor het vaststellen van het rooilijnplan en inzake de realisatie van het rooilijnplan. Het valt niet in te zien hoe de voornoemde regelingen afbreuk zouden kunnen doen aan het door artikel 28*bis* van de buurtwegenwet ingestelde voorschrift dat de aanleg of de rechttrekking van een buurtweg moet worden voorafgegaan door het vaststellen van een rooilijnplan. Ook na de inwerkingtreding van het rooilijndecreet gold het laatstgenoemde voorschrift voor elke buurtweg zonder onderscheid.

26. Krachtens artikel 28*bis* van de buurtwegenwet moest de bestreden verlegging van de buurtweg nr. 37 worden voorafgegaan door een door de Vlaamse regering goedgekeurd algemeen rooilijnplan. Het blijkt dat de bestreden besluiten genomen zijn zonder dat een dergelijk rooilijnplan voorlag. Deze tekortkoming wordt, anders dan in de overwegingen van het tweede bestreden besluit wordt aangenomen, niet goedge maakt door het bestaan van een verkavelingsvergunning, al was het maar omdat een dergelijke vergunning niet wettig kan worden verleend vooraleer een rooilijnplan in de zin van artikel 28*bis* van de buurtwegenwet is vastgesteld (randnr. 23.3).

27. Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt:

- **het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 24 november 2011 houdende de gedeeltelijke verplaatsing van de voetweg nr. 37 te Sint-Martens-Latem,**
- **het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 19 december 2012 inzake de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen met betrekking tot gedeeltelijke verlegging van buurtweg 37 in de gemeente Sint-Martens-Latem.**

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het eerste vernietigde besluit.

3. De verwerende partijen worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht mei 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust